

tinget give Tilslutning til Lovforslaget, forsaavidt det angik Bibeholdelsen af uddannede Soldater til Vagttjeneste og Sikkerhedstjenesten i de sønderjydske Landsdele. Derimod kan jeg ikke bringe nogen Tak til det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen. Saa snart han ser et Forslag, der blot lugter af militære Forhold, kommer han i en saadan Ekstase, at han straks hugger hele Paraden igennem og kommer ind paa Spørgsmaal, som dette Lovforslag slet ikke vedrører. Heller ikke kan jeg takke det ærede Medlem Hr. Niels Petersen, der dog var lidt mere moderat i sit Standpunkt, idet han ikke just har til Hensigt at kvæle Forslaget; han vil kun have det prøvet i et Udvalg, og Spørgsmaalet om Udvalgs Nedsættelse blander jeg mig som Minister ikke i; det overlader jeg til Tinget. Men jeg vil kun sige, at hvis Tinget beslutter at henvise denne Sag til Udvalg, maa jeg indtrængende anmode om, at det bliver en meget kort Udvalgsbehandling, da den nugældende Lov udløber med denne Maanedes Udgang, og Sagen skal behandles ikke blot i dette Ting, men ogsaa i Landstinget.

Jeg skal imidlertid nu knytte nogle faa Bemærkninger til de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen. Han meddelte, hvad vi for øvrigt ved, at han er Medlem af Finansudvalget, og at han har været en Tur nede i Sønderjylland, og selvfølgelig har han benyttet sig af denne Lejlighed til ogsaa at spørge Folk dernede om, hvad de syntes om at have Soldater dernede, som de nu har haft hidtil, og saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, har han faaet bekræftet, at Sønderjyderne satte Pris paa at have Soldaterne dernede af forskellige Grunde. (L. Rasmussen: Nej, ikke af forskellige Grunde). Af alle Grunde maa ske. (L. Rasmussen: Nej, jeg sagde ikke forskellige). Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem mener; jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at de var glade ved Soldaterne, men mente, der kunde undværes noget Politi. Her maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg har ikke med Politiet at bestille; derom maa han henvende sig til Justitsministeren; dette Lovforslag berører ikke dette Forhold. Men det ærede Medlem er jo Medlem af Finansudvalget, og det forekommer mig, at der dér var Lejlighed for ham til at gøre de Betragtninger gældende, forsaavidt han mener, der er en større Politistyrke end nødvendigt dernede.

Det ærede Medlem mente endvidere ikke, at der var nogen Nødvendighed for at have uddannede Soldater nede i Sønderjylland; han mente, man kunde lægge et Par Rekrutbatailloner derned, og at det kunde træde i Stedet for denne ekstraordinære Indkaldelse til Tjeneste i Sønderjylland. Her maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der er ingen Forudsætninger dernede herfor. I Sønderborg og Haderslev er der Kaserner; men i Aabenraa og Tønder er der ikke Kaserner, og der er hverken Skydebaner eller noget som helst andet til Brug ved Rekrutuddannelsen, og det vil, hvis man lægger Rekrutbatailloner derned, koste ikke saa faa Penge at faa alle de Ting i Orden, som skal til for at uddanne Rekrutter dér. Men dertil kommer endvidere, hvad jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem maa vide, da han har studeret de militære Love saa nøje — som Medlem af Forsvarsudvalget kan han dem næsten udenad —, at om Vinteren har vi efter den gældende Hærlov, som jeg skal respektere, en saare lille Rekrutstyrke. Naar denne Rekrutstyrke skal fordeles til 15 Batailloner, bliver der kun en 70—80 Mand pr. Bataillon, og det er ikke en Rekrutstyrke, som kan deles mellem det øvrige Land og Sønderjylland. Det er umuligt. Jeg maa afvente en ny Hærordning, før der kan være Tale om at sende en Rekrutbataillon eller to derned. Det maa staa i Forbindelse med en Omordning af hele vort Militærvæsen og en Omordning af Uddannelsen og dens Varighed. Den maa helst være ens for alle Fodfolksafdelinger, saaledes at man ikke har en længere Uddannelse om Sommeren og en kortere om Vinteren eller et mindre Antal Rekrutter om Vinteren end om Sommeren. Den nuværende Hærlov gør mig det absolut umuligt at føje det ærede Medlem.

Saa var det ærede Medlem inde paa Spørgsmaalet om Besparelser og henviste til, at Venstre har krævet Besparelser og ønsket Besparelser paa de forskellige Omraader. Her gør jeg opmærksom paa, at det militære Budgetforslag, som det faldt i min Lod at forelægge ved Rigsdagens Sammentræden i Aar, viser en Besparelse af over 6 Mill. Kr., og det endskønt den Besparelse, der foreslaas her, ikke er forudsat i Budgettet. Budgettet er affattet med det for Øje, at vi følger de militære Love, ogsaa Hærloven, fuldt ud og indkalder alle de Rekrutter, der skal indkaldes, nemlig 440 Rekrutter til Fodfolket pr. Bataillon, saa den Besparelse, der fore-